

ÜKSKORD LIIBANONIS

Draamateater

MEHIS PIHLA

ÜKSKORD LIIBANONIS

2025

kahes osas

Lavateksti aluseks on Ove Mustingu,
Mehis Pihla ja Siret Campbelli arendatud
telesarja stsenaarium „Trading Life” ning
Tiit Pruuli uurimuslik teos „Antiliibanon 2011”.

Lavastaja → HENDRIK TOOMPERE JR

Kunstnik → KRISTJAN SUITS (külalisena)

Helikujundaja → LAURI KALDOJA

Valguskujundaja → PRIIDU ADLAS

Videokujundaja → ERET KUUSK

Operaator → PÉTER KOLLÁNY

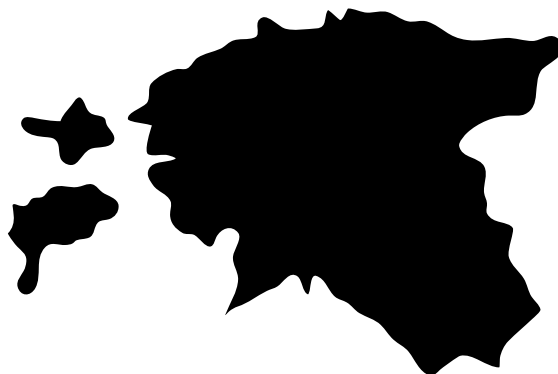
Etenduse juht → JOHANNES TAMMSALU

Esietendus 22. veebruaril 2025 suures saalis

Eesti

Pindala: 45 335 km²

Rahvaarv: 1,369 miljonit (2025)

Liibanon

Pindala: 10 452 km²

Rahvaarv: 5,354 miljonit (2023)

OSADES

MÄRTEN METSAVIIR

IVO UUKKIVI

CHRISTOPHER RAJAVEER

TÕNIS NIINEMETS

RAIMO PASS

ÜLLE KALJUSTE

MARKUS LUIK

KERSTI HEINLOO

MARIAN EPLIK

RICHARD ESTER

LAURI KALDOJA

JOHANNES TAMMSALU

4

EI UNUNE KUNAGI

Minna-Liina Lind

Välisministeeriumi globaalküsimuste asekanstler
2010–2014 välisministeeriumi pressiosakonna peadirektor,
pressiesindaja

23. märtsi 2011 õhtupoolik. Välisministeeriumi pressiosakonna töötajate mobiiltelefonid helisevad lakkamatult – ajakirjanikud nii Eestist kui välismaalt uurivad, mida teame eestlastest jalgratturitest Liibanonis.

Kui Eesti inimestega välismaal midagi juhtub, on tavapärane, et ametlikult kuuleb sellest esimesena välisministeerium. Sel korral tundub, et rahvusvahelises meedias levib valeinfo. Kõlab uskumatuna, et Bekaa orus on röövitud seitse eestlast.

Tasapisi hakkavad aga selguma üksikasjad ning samal õhtul kogunevad välisministeeriumisse kriisi-koosolekule erinevate riigiasutuste esindajad. Algsest ehmatuses üle saanuna hakatakse välisminister Urmas Paeti kindlakäelisel juhtimisel tegutsema.

Eesti ametnikkond on tavapäraselt asjatundlik ja erinevalt paljudest suurematest riikidest-süsteemidest võimeline kiiresti kohanema, paindlik olema. Olukord on aga uus, varasemast pole tegevusjuhist võtta. Vajalik on tööjaotuses kiiresti kokku leppida ja tegevused paika panna, luua kontaktid, saata kolleegid Lähis-Itta kohapeale. Eesmärk on kõigil üks – kaasmaalased koju tagasi tuua. Kuigi infot napib, on röövimise hilisõhtul tunne, et olukord laheneb tõenäoliselt päevadega. See õnnis lootus kiirest sprindist asendub peagi arusaamaga pigem maratonist.

Emotsioonid ei raugenud järgmise pea nelja kuu jooksul. Ükskõik kui keeruline võis mingil hetkel tun-

duda Eestis, Liibanonis ja mitmetes teistes kohtades pantvangide vabastamise nimel tehtav töö ja magamata ööd, ei olnud see kuidagi võrreldav ebainimliku olukorraga, milles olid pantvangid ise. Ja nende pärast muretsevad lähedased. Kui inimelud on ohus, on peamine küsimus olukorra lahendajatel – mida saaksime veelgi rohkem teha.

Tagasivaates, kui panna ühte mõttesse peamine, mida Eesti esmakordsest pantvangikriisist õppis, on lisaks professionaalsusele inimlikkuse olulisus – väikese riigi ja ühiskonna puhul on muu lähenemine tõenäoliselt ka mõeldamatu. Empaatiline lähenemine on olnud peamine ka Liibanonile järgnenud keerulistes juhtumites, kus on vaja päästa inimesi. Oleme samas kuulnud mitmetelt suurematelt riikidelt – kes seisavad silmitsi kümnete või isegi sadade pantvangikriisidega aastas –, et neil ei ole võimalik juhtumeid isiklikult võtta. Seetõttu püütakse juba ette hallata inimeste ootusi riigi võimalustest neid aidata.

Liibanoni-juhtumit lahendavate Eesti ametkondade kesksele tegevusele pantvangide vabastamiseks lisandus prioriteedina kohtumine röövitute lähedastega. Nii Tartus kui Tallinnas toimunud regulaarsete kohtumiste meeoleolud varieerusid, tihti ei olnud jagada ühtegi lootuskiirt arengutest Liibanonist kohapealt. Imekspandav oli aga pereliikmete vaimne tugevus.

Olles pantvangikriisi ajal välisministeeriumi pressiesindaja, oli keerulisim anda avalikkusele infot, kui sisuliselt midagi uut öelda ei olnud või meeste elusid ohtu seadmata öelda ei saanud. Nii päevast päeva ja nädalast nädalasse. Igat infokildu, mis Liibanoni meedias või mujal lendu lasti, tuli kiiresti kontrollida. Tihti ei vastanud info tõele, desinformatsioon levis

aga kiiresti.

Eesti meedia oli imeline – mõisteti olukorra keerukust ja seda, et kõigest avalikult rääkida ei saa. Rohkete taustabriifingute ja vestluste käigus väljendasid ajakirjanikud usaldust olukordi lahendavate poliitikute ja ametnike suhtes. Meediavabadus oma parimas vormis.

Arvestades, kus Eesti mehed rööviti, sattusime paratamatult laiemasse Lähis-Ida poliitkeerisesse, mis on pinev ju praegugi, ning keeruliste suhete ja võimuvõitluse keskele, kus olulist rolli mängivad ka terroriorganisatsioonid. Esimeses pärast eestlaste röövimist avalikustatud videos pöörduvad pantvangid Liibanoni peaministri, Saudi Araabia kuninga, Jordaania kuninga ja Prantsusmaa presidendi poole.

10

Nendes keerulistes oludes orienteerumiseks ja õigete otsuste tegemiseks oli meil vaja teiste riikide abi. Kogu Eesti välissteenistus ja teised Eesti ametkonnad kasutasid oma kontakte ning me saime abi ja toetust nii tavapärastelt liitlastelt kui ka neilt riikidelt, kellega me suhted liiga lähedased ei olnud. Mis näitab, et globaliseerunud maailmas on veelgi enam vaja panustada suhete loomisse ja hoidmisse nii erinevate riikide kui inimeste vahel. Eriline tänu ja austus aga kuulub Liibanoni juhtumi lahendamisel algusest lõpuni prantslastele. Prantsuse saadik Liibanonis võttis Eesti diplomaate ja ametnikke oma Beiruti-residentsis avasüli vastu ning pakkus igakülgset abi. Prantsusmaa abistas Eesti kodanikke samal moel kui oleks seda teinud oma kodanike puhul. Neliteist aastat hiljem on kindlasti mõned detailid hägusemaks muutunud ja pingelises olukorras üleenenud emotsioonid ununenud. Kuid see tunne, mis

valdas 15. juuli 2011 varahommikul Tallinna lennujaamas, nähes keerulise vabastamisoperatsiooni järgselt seitset Eestisse naasnud meest kallistamas oma lähedasi, ei unune kunagi.

11

Prantsusmaa saatkond Beirutis.

23.03.2011 – 15.07.2011

→ 23.03. Liibanonis Bekaa orus röövitakse 7 Eesti jalgratturit. Eesti välisministeerium loob mitme ministeeriumi esindajatest kriisikomisjoni. Pereliikmed saavad röövimisest teada.

→ 25.03. Eesti uurijad jõuavad Liibanoni ja tegutsevad seal koos Liibanoni ametiasutuste, NATO ja Euroopa Liidu esindustega. Liibanoni sõjavägi peab kinni Liibanoni kodaniku, keda kahtlustatakse seotuses rööviga.

→ 28.03. Välisminister Urmas Paet kohtub Beirutis Liibanoni juhtidega. Eesti uurimisrühma staap Beirutis töötab Prantsusmaa saatkonnas.

→ 29.03 – 5.04. Liibanoni julgeolekujõud vahistavad isikuid, kes on seotud röövimiseks kasutatud autode hankimisega või röövi endaga.

→ 6.04 Vastutuse võtnud grupeering saatis Liibanoni uudisteportaali teate, et tahavad eestlaste eest raha. Summat ei täpsustatud.

→ 8.-12.04. Liibanoni sõjaväeprokurör esitab 12 kahtlusalusele süüdistuse seitsme Eesti kodaniku röövimises.

→ 11.04. Bekaa orus tulevahetuses Liibanoni sisejulgeolekujõududega (ISF) saavad surma ISF-i poolne röövimisjuhtumi uurija ja üks rööviga seostatud mees.

→ 19.04. Urmas Paet kohtub Liibanoni presidendi, siseministri, välisministeeriumi juhtide ning teiste ametiisikutega. Youtube'i laaditakse röövitute paaberilt ette loetud videopöördumine Liibanoni peaministri, Saudi Araabia ning Jordaania kuninga ja Prantsusmaa presidendi poole, et nood teeks kõik, mis suudavad, et mehed koju tagasi saaks. Video on lindistatud 48 h pärast röövimist.

→ 26.04. Liibanoni sõjaväekohtu prokuratuur esitab süüdistuse veel neljale isikule, keda kahtlustatakse eestlaste röövimises.

→ 10.5. Eestis on pantvangikriisi meeoleolusid kajastamas kaks Liibanoni ajakirjanikku.

→ 12.05. Liibanoni uudisteportaali teatel tehti kindlaks, et video, millel seitse pantvangistatud Eesti rattamatkajat ennast aidata palusid, riputati Youtube'i üles Süüria pealinnas Damaskuses.

→ 13.05. President Ilves kutsub eestlasi üles kandma röövitute perede toetuseks kollast linti.

→ 19.05. Laetakse üles uus video, kus üks meestest ütleb, et Eesti valitsus ei soovi neid enam aidata.

→ 23.05. EL-i ja ÜRO esindajad Liibanonis teevad ühisavalduse, nõudes eestlaste vabastamist.

→ 1.06. Saadakse värske video pantvangidest – kinnitusena, et nad on elus, ja jätkatakse läbirääkimisi röövijate esindajaga.

→ 21.06. Urmas Paet kohtub Liibanoni liidritega.

→ 29.06. Uued videod röövitutega.

→ 8.07. Liibanoni ajaleht kirjutab uuest Eesti võimudele saadetud pantvangide videost, mis sisaldab nende abipalvet. Paet ütleb, et videolõik saadeti pantvangide lähedastele.

→ 10.07. Riigiprokurör Heili Sepp sõidab Liibanoni ja kohtub paari lähema päeva jooksul seal Liibanoni justiitsministriga, peaprokuröriga, vastutava eeluurimiskohtunikuga jt.

→ 14.07. Varahommikul sõidetakse Prantsusmaa saatkonna autodega Süüria piiri äärde ja kohtutakse vangistajate poolt vabaks lastud meestega, kella 10 paiku ollakse tagasi Prantsusmaa saatkonna territooriumil. Ratturid tulevad pildistamiseks saatkonna rõdule. Urmas Paet tänab Liibanoni presidenti ja peaministrit koostöö eest.

→ 15.07. Varahommikul jõuavad mehed Estonian Airi erilennuga Eestisse. Pered on lennujaamas vastas.

Allikad:

Tiit Pruuli „Antiliibanon 2011“,

„Kronoloogia: seitsme jalgratturi röövimine ja nende vabastamine Liibanonis“, Postimees, 14. juuli 2011.

LIIBANON

Elisabeth Viinalass

Viis aastat Liibanonis elanud Eesti arengukoostöö ja humanitaarabi ekspert

*„Teil on teie Liibanon ja minul on minu.
Teil on teie Liibanon tema probleemidega ja
minul on minu Liibanon tema iluga.”*

– Khalil Gibran

20 2011. aastal Liibanonis aset leidnud sündmused, kus kannatasid Eesti jalgratturid, olid kahtlemata traagilised, ent see üks juhtum ei defineeri kogu riiki. Samuti on oluline mõista terrorismiga seotud terminoloogia keerukust. Rahvusvahelises õiguses pole terrorismil ühest definitsiooni ning sageli seostatakse seda mõistet väga kergekäeliselt araablase ja moslemitega. Ent ühe inimese meelest terrorist võib olla teise silmis vabadusvõitleja.

Liibanoni ajalugu on tihedalt seotud religioosse kooseksisteerimise, võõrvõimude sekkumiste ja rikkaliku kultuuripärandiga. Araabiakeelne sõna „Allah”, mis tähendab „Jumal”, on kasutusel kõigis kolmes monoteistlikus religioonis – islamis, kristluses ja judaismis. See peegeldab Liibanoni mitmekesiste usukogukondade ühist vaimset alust. Samuti on Liibanonis igapäevases kõnes levinud väljend „Inshallah” („Kui Jumal tahab”), mis viitab sügavale usulisele seotusele kõigis kogukondades.

Liibanoni ajalugu ulatub tagasi foiniiklasteni, kes rajasid rannikuäärseid kaubanduslinnu, nagu Tüüros,

Sidon ja Byblos. Nad leiutasid ka esimese tähestiku, mis muutis kommunikatsiooni ajalugu. Liibanoni strateegiline asukoht Vahemere ääres paigutas ta mitmete võimsate impeeriumite huviorbiiti, sealhulgas Aleksander Suure ja Rooma Impeeriumi omasse. Roomlaste pärand on nähtav suurjoonelistes paikades, näiteks Baalbekis, mis on kantud UNESCO maailmapärandi nimistusse.

Sajandeid valitsesid Liibanoni erinevad islami kalifaadid, seejärel Osmanite impeerium. Neil kõigil oli märkimisväärne mõju riigi sotsiaalsele, kultuurilisele ja poliitilisele struktuurile. Pärast Esimest maailmasõda sattus Liibanon Prantsuse mandaadi alla ja 1943. aastal saavutas ta iseseisvuse. Seda aega tuntakse Liibanoni kuldajastuna. Samas loodi sel perioodil ka Prantsusmaa ettepanekul sektantne valitsemisüsteem. Sellest ajast alates on president alati olnud maroniitlik kristlane, peaminister sunni moslem ja parlamendi esimees šii moslem.

See usuline tasakaal pandi esimest korda proovile, kui 1948. aastal loodi Iisraeli riik, mille tõttu pidi Liibanonis varjupaika otsima umbes 100 000 peamiselt sunniitlikku palestiina põgenikku. 1975. aastal algas kodusõda, mis kestis 1990. aastani ja mida iseloomustasid kristlike ja moslemite fraktsioonide vahelised võimuvõitlused ning ulatuslik välisriikide sekkumine. 1980. aastatel loodi Hezbollah – rühm šiiite tundis end marginaliseerituna ning soovis, et Iisrael lõpetaks Lõuna-Liibanoni okupatsiooni. Samal perioodil toimusid traagilised Sabra ja Shatila veresaunad, mille viisid läbi kristlikud äärmuslased Iisraeli mahitusel, tappes sadu palestiina põgenikke. Sõjajärgne periood on olnud täis kriise. Säilitamiseks jõudude tasakaalu, sai endistest relvarühmituste juhtidest uus poliitiline eliit, paljud neist on võimul

tänapäevani. Riigi ülesehitamist juhtis suuresti Rafic Hariri, kuid poliitiline ebastabiilsus püsis. Iisrael okupeeris suuri osi Lõuna-Liibanonist kuni aastani 2000. Pärast seda jäid nad okupeerima ainult Šeba farmide piirkonda. 2005. aastal Hariri mõrvati, mille eest süüdistati nii Iisraeli kui Süüriat. Järgnes Seedri revolutsioon, mille käigus sunniti Süüria väed Liibanonist lahkuma. Pinged Iisraeliga kulmineerusid 2006. aastal kuu ajaseks sõjaks.

Liibanon suuresti säästeti Araabia kevadest, kuid Süüria põgenikekriis on riiki rängalt mõjutanud. Liibanonis on varjupaiga leidnud 1,5 miljonit Süüria pagulast, 180 000 Palestiina pagulast ning väiksemal määral ka muud päritolu põgenikke. See teeb Liibanonist riigi, kus on maailma suurim arv põgenikke elaniku ja ruutkilomeetri kohta. Riik on kimpus ka poliitilise ja majandusliku ebastabiilsusega. Liibanoni valuuta on viimaste aastatega kaotanud üle 90% oma väärtusest, toimunud on meeletu inflatsioon ning puudus on nii esmatarbekaupadest kui -teenustest, sealhulgas elektrist ja veest. 2020. aasta augustis plahvatas Beiruti sadamas 2 700 tonni ammoniumnitraati, tappes üle 200 inimese ja kahjustades umbes 300 000 hoonet. 2023.–2024. aastal viis Hezbollah ja Iisraeli konflikt Lõuna-Liibanonis ligi 1,3 miljoni inimeste ümberasumiseni. 2024. aasta lõpu seisuga oli Liibanonis selle konflikti tõttu hukkunud ligi 4 000 inimest ja vigastada saanud ligi 17 000 inimest. Need sündmused on paljudes liibanonlastes tekitanud pettumust ja pannud neid kaaluma riigist lahkumist kui ainsat võimalust endale ja oma perele paremat tulevikku kindlustada. Tegelikult elab väljaspool Liibanoni palju rohkem liibanonlasi kui Liibanonis kohapeal. Ametlikku rahvaloendust pole toimunud alates 1932.

aastast, kuid hinnanguliselt on Liibanoni rahvaarv umbes 5 miljonit, samal ajal kui diasporaas elab 4–14 miljonit liibanonlast, eelkõige Lõuna-Ameerikas, USA-s, Prantsusmaal, Austraalias ja Kanadas. Kuulsused nagu Shakira ja Mika on nende seas, kellel on liibanoni juured.

Liibanoni kultuuri mõjutab siiani väga tugevasti Prantsusmaa. Ehkki araabia keel on ametlik keel, antakse haridust enamikes koolides prantsuse keeles, samuti inglise keeles. Paljud liibanonlased armastavad sügavalt president Macroni, mõned neist on isegi lootnud, et temast võiks saada Liibanoni president. Liibanon paistab silma kui üks kõige liberaalsemaid riike Lähis-Idas. Naised on avalikus ruumis väga nähtavad – nad käivad tööl, söövad restoranides, külastavad baare ja nautivad rannakuurorte. Paljud naised tarbivad alkoholi ja kannavad Läänelikke rõivaid. Kuigi mõned piirkonnad on konservatiivsemad, naudib riik tervikuna liberaalset sotsiaalset keskkonda. Lisaks on Liibanonis üks kõrgemaid meediavabaduse indekseid piirkonnas ning aktiivne kodanikuühiskond.

Liibanoni majandus sõltub suuresti turismist. Lisaks Baalbeki iidsetele varemetele ja foiniikia linnadele on seal ka hingematvaid pühapaiku nagu Harissa ja Püha Antoniuse Qozhaya klooster Qadisha orus. Loodusimedest on tuntud Jeita Groto – võimas stalagmiitide ja stalagtiitide koobas. Liibanoni rannik on täis kauneid randu, millest parimad asuvad Byblose ja Batrouni ümbruses. Katusebaarides ja klubides mängivad maailmakuulsad DJ-d, kes meelitavad ligi nii kohalikke kui välismaalasi. Liibanonlastel on pidu iga päev, sest kunagi ei tea, millal olukord riigis jälle halvaks võib minna. Liibanonlaste vastupidavus on imetlusväärne. Hoolimata sõda-

dest ja majanduslikest raskustest on nende vaim jäänud murdmatuks ja külalislahkusega ei hoita tagasi. Selles ei ole midagi erakordset kui mõni võõras hakkab sinuga tänaval juttu ajama või kutsub endaga kohvile.

Ilm on Liibanonis soe ja päikseline aprillist novembrini ja ei ole midagi paremat kui istuda koos pere või sõpradega mõne restorani väliterrassile ja nautida traditsioonilistest mezzedest koosnevat einet. Tellida tuleb nii, et laud on lookas, ja seda tuleb jagada. Esimesel korral võib see tunduda tagasihoidliku eestlase jaoks pisut ootamatu ja liiast, aga kui oled korra maitsnud seda kreemist ja kohevat hummust, *baba ganoush'i* (baklažaani dipp), *tabbouleh't* (värske salat peterselli, tomati ja sibulaga), *fattoush'i* (värske salat tomati, kurgi, Rooma salati, granaatõuna kastme ja praetud pitaga), *batata harra't* (küüslaugu, koriandri ja suitsupaprikaga kartulid), *warak enabi't* (riisiga täidetud viinamarjalehed) või *mu-hammara't* (Kreeka pähkli, paprika ja granaatõuna kastmest dipp) ning rüübanud sinna kõrvale arakit (aniisiviin, sama mis Kreeka ouzo) või kohalikku veini, siis soovid seda kõike üha uuesti ja uuesti. Bekaa orus on võimalik osaleda ka veinituuridel. Tuntumate veinimõisate seas on näiteks Ksara ja Kefraya. Hoolimata väikesest pindalast pakub Liibanon külastajatele võimalust ühel päeval nii suusutada kui ka ujuda. Ühtlasi on Liibanon ainus Lähis-Lda riik, kus pole kõrbe. Selle asemel laiuvad sealsetel mäenõlvadel kaunid seedrimetsad. Ühte neist puudest võib näha ka riigi lipul.

Liibanoni elavat kultuuri kajastavad festivalid nagu Baalbeki rahvusvaheline festival ja Beiteddine'i kunstifestival. Baalbekis on teiste seas esinenud ka legendaarne Liibanoni laulja Fairouz, keda armas-

tatakse igal pool üle kogu Araabia maailma. Tema laulud on paljude jaoks endiselt kallis hommikune rituaal. Liibanoni loovus avaldub ka Beirutis asuvates kunstigaleriides ja filminduses, näiteks režissöör Nadine Labaki on saavutanud rahvusvahelist tunnustust. Kirjaniku, kunstniku ja filosoofi Khalil Gibrani teosed „Prohvet“ ja „Murtud tiivad“ on tõlgitud ka eesti keelde (Doris Kareva, Üllar Peterson). 2025. aasta jaanuaris toimunud valimistel sai Liibanoni presidendiks Joseph Aoun – endine Relvajõudude juht – ja peaministriks Nawaf Salam – endine Rahvusvahelise Kohtu president. Mõlemad on uued näod Liibanoni poliitikas ja seega on liibanonlastel esimest korda üle pika aja usku ja lootust paremasse homsesse.

Beirut'i tänavavaade.

„Kuidas seda orgu kutsutakse?”

küsin kaardile osutades.

„Bekaa,” ütleb Diades. „Parim vein, mida ma eales maitanud olen. Alexiose lemmik.”

Ma küsin, mis seal peale veini veel on.

„Räägitakse...” Ta peatub, suunab pilgu üles, luitunud telgilae poole ja seejärel alla paremale.

„Räägitakse, et orgu valitsevad deemonid.”

„Sa ei usu ju deemonitesse,” ütlen talle.

„Ei ole kunagi uskunud.”

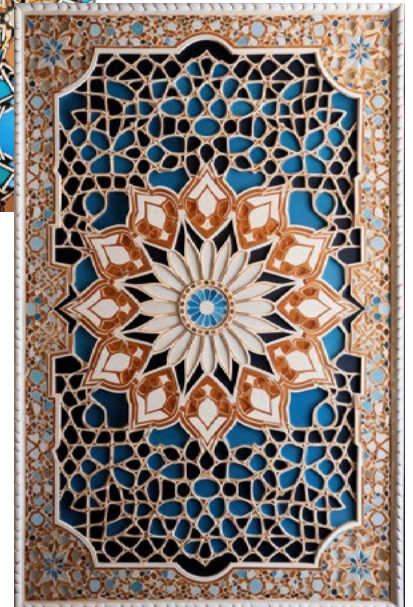
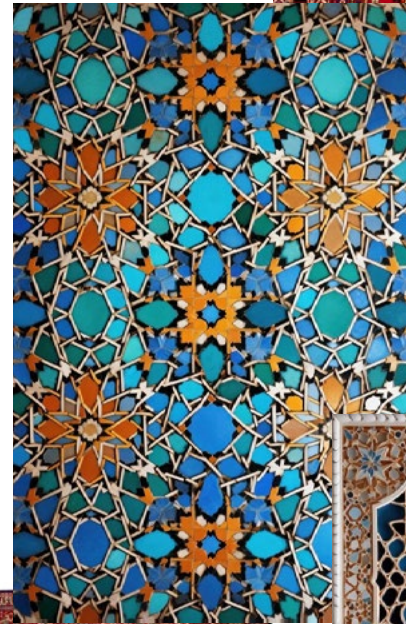
Diades vaikib veidi. „Üks asi on rääkida... Konstantinoopolis. Või siis Antiookias. Aga mida lähemale sa jõuad...” Ta kohendab tuunikakraed oma jämeda kaela ümber. Ta teeb seda tihti, kui end ebamugavalt tunneb.

Kreeklane tabab mu pilgu ja võimalik, et midagi veel.

„Antikristus,” ütleb ta vaikselt. „Toosama, keda Petrus kuulutab... ma ei ole kindel, et ta olemas on. Aga kui peaks olema, siis tuleb ta Bekaast.”

Tiit Aleksejev „Taevaminejad.

Lugu Esimesest ristsõjast” (2024)

lavastusala juhataja Mikk Lagemaa
pealavameister Oskar Irve
lavameistrid Villi Vernik, Märt Päev,
Erki Jesmin, Madis Raie
valgusala juhataja Priidu Adlas
valgusmeistrid Raido Talvend, Triin Suvi
heli- ja videoala juhataja Tauno Makke
helimeister Jana Liisa Johannson
videomeister Ann Einberg
grimmiala juhataja Siiri Lauri
grimeerijad Marit Pruul, Kristel Kärner,
Reet Laur, Lore Sõerunurk
kostüümiala juhataja Piret Tang
õmblejad Marvi Idol, Urve Lerman,
Inge Vagiström, Jana Volke
kostüümilao hoidja Kadri Varblane
riietajad Kayre Pärnpuu, Jaanika Idvan,
Annely Pahman, Ragne Tompel, Kaja Edovald
lavastusjuht Andres Bergström
dekoratsioonide teostajad Toivo Sakk,
Juho Kokamägi, Andrus Muuga, Lea Ojam,
Taivo Mürsepp, Enna Jürine
rekvisiidiala juhataja Karin Tetsmann
kavalehe koostajad Mehis Pihla, Ene Paaver
plakati foto autor, plakati ja kavalehe kujundaja
Andra Seepter

kunstiline juht Hendrik Toompere jr
teatrijuht Rein Oja

Täname → Tiit Pruuli, Tiit Aleksejev, Ove Musting,
Siret Campbell, Madis Jürgen, Urmas Paet,
Tõnu Miilvee, Peeter Oissar, Harrys Puusepp,
Kalev Käosaar, Mari-Liis Paluoja, Annika Aas,
Veikko Täär, Ave Vooremäe (Tallinna Munitsipaal-
politsei Amet), Valter-Kristjan Oberg
(Politsei- ja Piirivalveamet)

Peatoetaja

Toetajad

Partnerid

Teatri tegevust rahastab

KULTUURIMINISTEERIUM

Teatri pileteid müüb

